

HATALOM A NÉVBEN

Bor Ferenc

Ságvár, 2013. 04. 29.

Köszönjük Uram, hogy nekünk adtad az Úr Jézus nevét, amelyben erő és hatalom van! A győztesként feltámadt Jézus nevében ellene megyünk a sötétség erőinek, megkötjük a betegség szellemét, megparancsoljuk ördög, hogy levedd a kezedet mindazokról, akik a köpönyegünk alá tartoznak. El a kezekkel a bárányainktól! Felszólítjuk a sejteket a testekben, hogy tökéletesen működjenek! Szólok a rebellis sejtekhez, hogy álljanak le a fejlődésükben, a Jézus nevében!

Minden dicsőséget Uram neked adunk, mert Te voltál az, aki magadra vállaltad a világ bűnét. Jézus Krisztus elhordozta azt a pokolba, hogy a bűn zsoldja, az átok ne az újjászületett keresztényeket illesse, hanem azt a helyet, ahova el lett hordozva a bűn. És ez nem más, mint a pokol. Így mi szabaddá tettünk az átok alól! Szabadok vagyunk az átok alól! Köszönjük Úr Jézus a bevégzett munkát.

Hálát adunk a Te Igédért, amit nekünk adtál, mert a Te Igéd sziklazúzó pöröly. Mikor az Igét a szánkra vesszük, akkor az Ige megcselekszi, az Úr Jézus megcselekszi, mert Ő áll az Ige mögött, a Jézus nevében. Hálát adunk Atyám, hogy a Te Szent Szellemed, amikor felbukkan az ellenség, olyan erővel jön elsöpörni, mint a sebesen zúgó hegyi folyó. Jézus nevében.

Hálát adunk Atyám a helyreállító kegyelmedért, és köszönjük Szent Szellem az őrjáratot, mindannyiunk testének a határain, mert Te vagy az, aki megújítod a halandó testünket, a Jézus Krisztus szent nevében. Szólunk test, figyelmezz az Igére. Vesd le a tüneteket, tagadd meg a hazug tüneteket, és ragadd meg az Úr Jézus Krisztusban kapott szent egészséget, a Jézus Krisztus szent nevében.

Tied minden dicsőség Uram. Köszönjük a Te békességedet. Köszönjük Uram, hogy az Igével megújíthatjuk az elménket, a gondolkodásunkat, és a győzelem útján haladhatunk, a Te dicsőségedre. Mindörökkön örökké. Ámen.

Köszöntsd a szomszédodat azzal, hogy *Isten a dicsőség útján vezet!* Köszönjük az Úrnak ezt a szent családot. Hálát adunk az Úrnak, hogy a gyógyító kenet már munkálkodik. Megjelent a kis újság. Folytatjuk a Jézus nevééről szóló tanítás sorozatunkat, a harmadik rész következik. A mai tanítás címe: Hatalom a névben.

Kezdjük az Igeolvasást a Jelenések könyvében. Jézus szavait fogjuk felolvasni, amit Jánoshoz intézett, mikor ő Pátmosz szigetén volt.

Jelenések 1,18

És az élő; pedig halott voltam, és ímé, élek örökkön örökké, Ámen, és nálam vannak a pokolnak és a halálnak kulcsai.

Az egy jó hír! Tudjátok mit jelent az, hogyha valakinél ott van a *kulcs*, a kulcsköteg? Azt jelenti, hogy ő egy *felhatalmazott* személy. Gondolj egy portásra, egy éjjeliőrre. Bizonyos kulcsok a kezében vannak, hogy körül tudjon nézni, be tudjon menni helyiségekbe, tudjon ellenőrzést tartani. Tehát fel van hatalmazva bizonyos jogkörrel.

Jézus ebben az Igében valójában azt mondja, hogy *én vagyok a felhatalmazott!* Övé a tekintély, a hatalom, tehát a *névben hatalom* van. Mielőtt az Atya a Fiát felemeltette volna a jobbára, Jézus kijelentette a következő dolgokat: Először is:

1./ A **Máté 28,18-ban** olvasható, hogy *minden hatalom nékem adatott* mennyen és földön. A hatalom szónak nagyon sok jelentése van a görög nyelvben. A görög Bibliában az 1849 szám ez a hatalom szó. *Exuszia*, így ejti a görög. Négyszintű jelentése van.

Az első: szabadság, képesség, lehetőség.

Második: felhatalmazás, hatalom, tekintély, jog, jogosultság.

Harmadik: hivatal, hatóság.

Negyedik: hatalmi hely.

2./ Tehát ez az egy szó, ami hatalomként szerepel, ilyen széles a jelentéstartalma. Továbbá, ha ezt az Igét tovább olvassuk a 19. versben, látjuk, hogy Jézus azonnal átruházta a Testre ezt a hatalmat, mert így folytatódik, hogy *menjetez azért...*

Máté 28,19

Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Szellemnek nevében.

Előtte ugye azt olvassuk, hogy *nékem adatott* minden hatalom mennyen és földön, ti *menjetez* azért ezzel az erővel, ezzel a hatalommal, és *hirdessétek* az Evangéliumot minden teremtsnek.

3./ Harmadsorban Jézus megígérte a Márk 16,17-ben, hogy akik az Ő nevében cselekszenek, az Ő nevében lépnek fel, jelek és csodák fogják követni a szolgálatukat. Az Úr Jézus felhatalmazott bennünket, hogy az itt említett *küldetést* teljesítsük be. *Elhívott* egy szolgálatra mindenkit, hogy hirdessük az örömhírt, az Evangéliumot minden teremtsnek.

Nekünk adta a *nevét*, mint a *hatalomnak a hordozóját*. Tehát a név hordozza a hatalmat. A hatalom és a tekintély, *benne* van Jézus mindenek feletti nevében. Ezt a győztes nevet mi *használatra* kaptuk.

Ezt a győztes nevet *mindhárom világ* elismeri. Tehát az angyalok, az emberek és a démonok *meghajolnak* Jézus nevére. Mi ezt a *győztes nevet* kaptuk meg arra a célra, hogy *használjuk* Jézus nevét, és egy győzedelmes életet élhessünk, hogy *érvényt szerezzünk* annak a *győzelemnek*, amelyet Jézus már két évezreddel ezelőtt megszerzett a számunkra.

Azt mondja az Ige, hogy természetfeletti jelek, csodák *ma is kísérik* Jézus nevét. Azaz, ahogy a múlt héten megbeszéltük, a jelek és a csodák együtt haladnak a hívőkkel, *karonfogva* haladnak előre.

A *vallás* azt mondja, hogy ez nem így van. Lejárt a gyógyulás ideje, lejárt a nyelvek ideje, lejárt az ördögűzés ideje. De ez mind téves, mert mi tapasztalatból is tudjuk, meg az Igéből is tudjuk, hogy a jelek és a csodák a *mai napon* is vannak.

Akik csak *vallásos köntösbe* vannak burkolózva, azok valószínű nincsenek újjászületve, nincsenek betöltekezve Szent Szellemmel, és természetesen náluk ezért *nem működik* a Szent Szellem, nem működnek az ajándékai. És ebből arra következtetnek, hogy ez az idő lejárt.

De mi tudjuk, hogy még a történelmi egyházakban is vannak olyan közösségek – nevezhetjük úgy is, hogy *karizmatikus* közösségek –, hogy ezek az ajándékok és a jelek, csodák megvannak, és működnek.

Ha a mai napon nem működne Jézus neve, ha a mai napon nem lehetne Jézus nevét használni, és erre csak a korai gyülekezetnek lett volna joga, akkor az a helyzet, hogy a mai napon senki nem születne újjá. Pedig az Újszövetségben, a korai egyház idejében, a következőt rögzítik az Írások:

Apostolok cselekedetei 4,12

És nincs senki másban üdvösség: mert nem is adatott emberek között az ég alatt más név, mely által kellene nekünk megtartatnunk. Ámen.

Tehát az üdvösségnek *nincs* semmilyen más módja! Nincs protekció, nincs hátsó kapu, egyedül Jézus *Krisztuson keresztül* lehet elnyerni az *üdvösséget*. A név biztosítja az üdvösséget, és ez ma is működik, mert itt mi mindannyian befogadtuk az Úr Jézust. Újjászülettünk, üdvösséget nyertünk Isten kegyelméből és az Ő dicsőségére. És mi megtapasztaltuk, hogy ez a név a mai napon is működik.

Isten akarata az, hogy minden ember *újjászülessen*, minden ember üdvözüljön. Nemcsak az üdvösség van ebben a névben, hanem *sokkal több*. Egy szóval úgy tudom kifejezni, hogy Jézus nevében egy *teljhatalom* van. Az utolsó időkben nagyon fontos *kinyúlni az elveszettekért*, elérni az elveszetteket az üdvösség üzenetével. Ezért nagyon fontos, hogy a szolgálatok fölött legyenek *imamalmok*, imatámogatások.

A NÉV A SZEMÉLYT JELENTI

1Péter 3,21-22

21. Most pedig titeket is megtart ennek képmása, a keresztség, ami nem a test szennyének lemosása, hanem jó lelkiismeretért való folyamodás Istenhez, a Jézus Krisztus feltámadása által;

22. Aki Istennek jobbján van, felmenvén a mennybe; akinek alávetettek az angyalok, hatalmasságok és erők. Ámen.

A múlt héten a *vízkeresztséggel* kapcsolatban is elhangzott néhány gondolat. Hogyha valakit érdekel, akkor tekintsen vissza, hogy a vízkeresztség van, létezik, lehet tartani. Pesten is van egy bemejtő medence, lehet jelentkezni rá. De a vízkeresztség nem hoz üdvösséget, nem hoz újjászületést!

Ez csupán a nem látható eseményeknek az ünnepélyes és *ceremoniális* változata. Hogy meghaltunk a bűnnek, alámerülünk a vízbe. Ami azt jelenti, hogy alámerülünk az Igébe, mert az Ige tisztított meg bennünket és nem a víz. Hanem egy jelképes, ünnepélyes pillanat ez. Annakidején mi a Balatonba tartottuk. Visszakanyarodunk a tanításhoz.

Az Atya a Fiát *felemelte*. Olyan magasra emelte, hogy a világmindenség *legmagasabb pozíciójában* van az Úr Jézus. Egy *hatalmi helyen*, az Atya jobbján ül. Messze *felette* minden ismert hatalomnak. Tehát Ő van az *uralom csúcsán*. Az Atya ruházta rá a *legrangosabb nevet* az egész világmindenségben.

Ő *ruházta fel* tisztességgel, dicsőséggel és hatalommal a Fiát, és természetesen a nevét is. Jézus nevében mindez *benne* foglaltatik. *A név a személyt jelenti!* Egyébként is, mindenkinek van neve, és a név alapján tudjuk azonosítani az illetőt.

Mi pedig *megkaptuk* ezt a nevet, és a gyülekezeti Test ilyen *gazdag* a kezdetektől fogva. Csak a gyülekezeti Test nagy része *nincs tudatában*, hogy milyen hatalom birtokosa. Nekünk rendkívül *gazdag örökségünk* van. És ez nem más, mint a *Jézus neve*.

Kenyonnak volt kijelentése, hogy Jézus neve milyen *hatalommal* bír. Nekünk is törekednünk kell arra, hogy kapjunk *kijelentést* ebből és a Bibliának a többi részéből is. Főképpen a hatalomban való, a *győzelemben való járásról*. És értsük ezalatt az egészséget, az anyagiakat.

A *kijelentés* fontos, mert az víz bennünket át a „hegyen”, a hegynek a túlsó oldalára. A név mindazt **jelenti** a számunkra, amit az Atya ebbe a névbe *befektetett*. Nekünk a Krisztusban levő megtisztelő *kiváltságaink* szerint kellene *cselekednünk*.

Tehát nagyobb erővel, nagyobb hatalommal, *tudatosan* kellene használni Jézus nevét! Amikor időm engedi, akkor az van a szívemen, hogy készítek mintának egy csekket. Régen még volt OTP-s csekkünk, amíg nem volt bankkártya.

Az van a szívemen, hogy egy *csekk mintát* készítek, s legalább egy darabot adjak, hogy lássátok azt, hogy ezt a csekket, amit Jézus már *aláírt*, de a tárgy és az összeg rovat még üres, hogy ezt ti magatok tudjátok *kitölteni*.

Ennek a csekknek a kitöltése senki máson nem múlik, csak *rajtatok*. Hogy mekkora dolgot ír be a keresztyén erre a csekkre, az egyedül az ő *hitétől függ*. Ezért is kell hitben növekedni és erősödni.

Jézus neve egy *feltáratlan* terület, még nagyon sok hívő ember számára. Egyesek ugyan már *belekóstoltak* a név által biztosított hatalomba, de *tartósan* kellene élveznünk a kiváltságainkat, és *végérvényesen* behatolni a természetfeletti világba, ahol az Ő csodálatos *hatalmának teljességében* járhatnánk.

Ne csak egyszer-egyszer vendégségbe lépünk be a természetfeletti világba, hanem *tartósan* ott élünk, s tudjuk birtokolni az áldások teljességét. Smith Wigglesworth beszámol egy ilyen esetről, amikor a természetfeletti világban volt ő is, illetve az imacsoportja. Az „Egyre növekvő hit” című könyvében tesz erről egy bizonyosságot.

Volt egy férfi, aki ónbányában dolgozott. Elég mérgező az ón, úgy gondolom. Esténként pedig prédikált. Tehát Isten *elhívottja* volt. Aztán súlyosan megbetegedett, és *hat évig feküdt* reménytelen állapotban.

Egyszer szólt az Úr Wigglesworth szívéhez, hogy menjen el hozzá és állítsa talpra. Megpróbálta ennek a bányász embernek a *hitét felszabadítani*, de annyira elkeseredett állapotba volt, hogy igazából nem sokat tudott neki segíteni. Aztán keresett maga mellé hét hitben erős testvért, akivel ő együtt tudott *imádkozni*.

Körbeállták az ágyát, megfogták egymás kezét, bekapcsolták ebbe a beteget is. Gyakorlatilag kilencen voltak és imádkoztak. Egyszer csak szólt az Úr Wigglesworthhoz, hogy semmi más ne tegyenek, csak *ismételjék Jézus nevét*, és ezt hatalommal tegyék.

Elkezdtek Jézus nevét ismételni és ismételni. Isten *ereje leszállt* erre a fenséges névre, és Wigglesworth buzdította a pásztor, hogy *fogadja el* ezt a gyógyulását, mert itt van az Úr jelenléte. Amikor ez a pásztor kimondta, hogy legyen a *Te dicsőségedre* Atyám, Isten ereje *átjárta a testét*.

Igaz, hogy a hatodik imalánc volt, amikor végül is hitben bele tudott *kapaszkodni* Isten jelenlétebe. Megrázkódott az ágy, megrázkódott a beteg, aki felült és fölöltözködött. A *természetfelettiben* munkálkodtak, mert másképp ez nem jön össze.

Utána ez az *életre kelt pásztor* nagyon sokaknak tett bizonyosságot az Úr csodájáról, és nagyon sok ember kapott így üdvösséget, mert a csoda hallatán *elfogadták* az Úr Jézust.

Az *üdvösség* szót egy kicsit részletezném. Ennek is nagyon sok a jelenségtartalma. A görög nyelv – ha valaki utána akar nézni, akkor 4982-es szó –, úgy ejti ki, hogy *szodzó*. Ennek nyolcféle jelentése van.

1. Megtart, biztonságban megőriz.
2. Megment, kiszabadít, biztonságba helyez, meggyógyít, illetve üdvözít.
3. Betart, mint ígéretet.
4. Megtart, mint valamit az emlékezetben megtartunk.
5. Elrejt, titokban tart.
6. Életben marad, tovább él.
7. Megmenekül, épségben marad, biztonságba kerül.
8. Elmenekül, szerencsésen eljut valahová.

Rendkívül széles a jelentéstartalma, mi meg elintézzük azzal az egy szóval, hogy üdvösség. Itt az egészségtől, a biztonságtól, a megőrzéstől, a szent oltalomtól kezdve nagyon-nagyon sok minden beletartozik az üdvösségben. Nem árt ezt tudni.

Az előbbi bizonyosághoz kapcsolódik egy másik is. Volt egy *16 éves evangélista*, az Úr nagyon korán elhívta őt szolgálat. Éppen egy vidéki körjáraton volt, egy pásztorcsaládnál volt elszállásolva. Jött egy hír, hogy egy 3 éves kislánynak *görcsös rohamai* vannak.

A pásztor felesége felkérte az evangélistát, hogy menjenek el ehhez a kislányhoz. Az evangélista bevetette minden tudását, minden imát elmondott, amit eddig tudott, de eredménytelennek tűnt első körben.

A pásztor feleségének a szívét az Úr felindította, hogy kezdje el *énekelni Jézus nevét*. Nekünk is van ilyen énekünk, hogy Jézus, Jézus. Ehhez hasonlót kezdett el énekelni, és a kislány megnyugodott. Ez párhuzamos a Wigglesworth általi szolgálattal, hogy egyszerűen csak Jézus nevét ismételték, kántálták.

Ahogy a pásztor felesége az éneket befejezte, ismét elkezdődtek a tünetek. Az evangélista újra imádkozott, de az ima megint eredménytelen volt. Megkente olajjal is, de nem született eredmény. A pásztor felesége újból elkezdte *énekelni Jézus nevét*.

És a kislány hirtelen megszabadult. Tökéletes gyógyulást nyert. Ez a két bizonyosság nagyon rávilágít arra, hogy Jézus nevének *milyen ereje* van. Természetesen ezek a testvérek *hittel és hatalommal* használták a Jézus nevét.

És a Jézus nevére – ahogy az előbb is említettük –, *minden* térdnek meg kell hajolni. A mennyben, a földön és a föld alatt minden lénynek meg kell *hajolnia*. Ha nincs más megoldás, egyszerűen *használd* Jézus nevét, énekelj, ismételd és jön a szabadulás!

A FELTÁMADÁS BIRODALMÁBAN

A következő Ige kapcsolódik hozzá:

Máté 8,5-10

5. Mikor pedig beméne Jézus Kapernaumba, egy százados ment hozzá, kérvén Őt.

6. És ezt mondván: Uram, az én szolgám otthon gutaütötten fekszik, és nagy kínokat szenved.

7. És monda néki Jézus: Elmegyek, és meggyógyítom őt.

8. És felelvén a százados, monda: Uram, nem vagyok méltó, hogy az én hajlékomba jöjj; hanem csak szólj egy szót, és meggyógyul az én szolgám.

9. Mert én is hatalmasság alá vetett ember vagyok, és vannak alattam vitézek; és mondom egyiknek: Eredj el, és elmegy; és a másikkal: Jösszte, és eljön; és az én szolgámnak: Tedd ezt, és megteszi.

10. Jézus pedig, amikor ezt hallá, elcsodálkozék, és monda az Őt követőknek: Bizony mondom néktek, még az Izraelben sem találtam ilyen nagy hitet. Ámen.

Ugye, ez ismerősen cseng. Más felekezeteknél így használják ezt: csak egy szóval mondd, és meggyógyul az én lelkem. Ez innen származik. Egy biztos, *nagy hatalom* van Jézus nevében. Erről szól Kenyon is, amint az előbb említettem.

Kenyon meg volt győződve, mielőtt Jézus visszatér, a hívők *hatalmas hadserege* fog felkelni, megtanulják *használni* Jézus nevét, hogyan kell *élni* e névben, hogyan kell az életben *uralkodni*, és hogyan kell *győzelemben* járni. Abban a győzelemben, amit Krisztus már *megszerzett* a számunkra.

Kenyon elég régen élt, 1948-ban költözött haza az Úrhoz. Kiváló tanítókönyveket hagyott hátra. Nálunk is megjelent három könyve. Az egyik, „*Jézus csodálatos neve*”. Ha valakit ez a téma érdekel, addig vásároljon belőle. Kiváló könyv.

Az elméneknek *fel kellene fogni*, hogy Jézus a *sátánt megbénította*, megfosztotta a hatalmától. A betegség, az erőtlenség, kell, hogy *engedelmeskedjen* ennek a névnek. Azaz el kell tűnniük. Ha ennek a *valóságában járnának* a keresztények, akkor nagyon könnyen tudnának élni az *feltámadás birodalmában*.

Visszatérve a római századosra. A római százados *kivívta Jézus ámulatát*. Tulajdonképpen az a százados következőket mondta:

Uram, csak *szóld* az Igét! Ahogy engem a száz ember fölé helyeztek, akik engedelmeskednek a parancsolataimnak, én *így helyezlek Téged a betegség fölé*. Te vagy az Úr, a démonok és a természeti törvények felett, hatalmad van a betegségek, és fájdalmak fölött! Csak *szólj*, és a *betegség engedelmeskedik* neked.

A százados ezzel a hittel mondta azt, amit felolvastunk. Komoly hite volt. Ez egy dicsőséges zárómondat a tanítás végére. De mondjuk el együtt megvallásként, hogy jobban a szívetekbe ívódjon.

Drága Úr Jézus szóld az Igét! Ahogy a százados száz ember fölé volt helyezve, akik engedelmeskedtek a parancsolatának, én ugyanúgy helyezlek Téged az életem fölé, a problémáim fölé, a betegség fölé, az anyagi gondok fölé. Te vagy az Úr, a sötétség erői és a természeti törvények felett. Hatalmad van a betegségek és a fájdalmak fölött. Csak szólj, és a betegség engedelmeskedik Neked! S mivel én megkaptam Jézus nevében levő hatalmat, a győztes név használatát, ezért én szólok a körülményekhez, hogy engedelmeskedjenek az Úr Jézus Krisztus nevében! Ámen.

Jót tett ez nektek? Jól esett? Hallelúja! Ahogy haladunk előre a tanítássorozatban, azt hiszem, hogy mindannyian kapunk újabb és újabb *világosságot*, kapunk fényt. A fényt nem azért adják, hogy a véka alá rejtjük, mert akkor senki nem látja. Senkinek nem használ.

Azért kaptuk a világhozzá, hogy *megosszuk* másokkal. Ez a százados történet, ez egy nagyon ütős és sokatmondó történet. Mély kijelentés van belőle.

A *testünk* úgy lett szerkesztve, hogy mi a szavainkkal tudjuk *programozni*. Tudjátok, a számítógépes világban vannak programozók, készítenek különböző programot, de mi a Jézus neve által, és a Krisztusban kapott *hatalmunk* által tudjuk programozni a körülményeinket, tudjuk programozni a testünknek az egészségét, tudjuk programozni az anyagi életünket.

Ez a bizonyosság, ami ebben a kis újságban van, erre mondják azt, hogy leesik az ember álla. De ez az Úr dicsősége. Ez az Úr dicsősége! Mert Aki az Igét *működteti*, annál működik. Aki belekapaszkodik az Igébe, annál az Ige *működik*.

Ismeritek azt a viccet, (ez nem a feldobják fehér és leesik sárga, mi az) hanem feldobják János bácsi, és nem esik le, mi az? Nem meséltem még? Az, hogy a János bácsi elkapta Isten lábát, és nem akarja elengedni! Így kell nekünk is tenni, elkapni Isten segítő kezét. Megragadni az Ő kegyelmét. Wigglesworth is azzal biztatta az ónbányászt, hogy *fogadja el* a gyógyulását.

Egy külön része a betegekért való imádkozásnak az, hogy *buzdítani* őket, hogy fogadja el a gyógyulását. Mert Isten jelenlétét bizonyára megérzi az imádkozó is, megérezheti a beteg is, de ettől még nem gyógyul meg. Meg kell nyitni a szívét, be kell fogadni, az akadályokat le kell küzdeni.

Az *akadály* nagyon sokféle lehet. Csak néhány, a teljesség igénye nélkül: bűntudat; kisebbségi érzés; méltatlanság érzése, hogy én nem vagyok méltó erre, és arra; meg nem bocsátás; nem szeretetben való járás. Van egy pár dolog. De az ima és a válasznak a megragadása élesen különválnak.

Sok esetben mi is imádkoztunk emberekért, ti is tettétek, és valamiért a válasz nem jött meg. Nem azért, mert Isten nem válaszolta meg. Szeretnék még egyszer benneteket arra emlékeztetni, hogy Jézus *nevében imádkozunk*, Jézus nevében teszünk mindent – mert az Ige erre buzdít bennünket –, az Úr Jézus átveszi tőlünk az imát, könyörög az Atyához és találja az oltárra a mi imánkat.

Az Atya ilyen esetben *Jézus imájára tekint*. Jézus imáját pedig mindig megválaszolja. Ezért számunkra *garantált az ima megválaszolása*. Viszont az átvétele az megint csak rajtunk múlik. Itt a különbséget szeretném láttatni, hogy az *imaválasz*, és az ima válasznak az *átvétele* az két különböző dolog.

Nekünk kell odaállni, hitben felnövekedni, hogy meg tudjuk *ragadni* azt, amit az Atya elküldött. Azt, amit az angyalok elhoznak a raktárból, azokat az alkatrészeket. Vagy bármi mást, például anyagi áldást. Tehát nekünk kell tudni *megragadni és átvenni*.

Ha nem vagy otthon, akkor a postás betesz egy értesítőt, hogy érkezett egy küldeményed. És hány esetben nem mennek el érte a postára a címzettek? Ezt a postások tudják. Nem is keresik. Ilyenkor nem lehet kézbesíteni. Bizonyos idő után vissza kell küldeni.

A keresztények is valahol itt *vétik el*, hogy nem tudják, vagy nem merik átvenni, vagy nem érzik magukat jogosultaknak arra, hogy egy ilyen áldásban részesüljenek. Ez egyéneként más-és más lehet, függ az egyénektől. De egymást buzdítanunk kell arra, hogy igenis Isten *helyreállító kegyelme*, a megújító kegyelme az ott van mindannyiunkon. Ámen.

Várunk benneteket a gyógyító sorba. Tiéd a Jézus nevében levő erő és hatalom, használd! A győztes életet szóljuk fölötted, hogy betölthesd az elhívásodat, futásodat. Uram, Téged illet minden dicséret.

Kiárasztjuk Isten erejét, hogy munkálkodjon a gyülekezet minden tagjának és hozzátartozójának az életében, a Jézus Krisztus szent nevében. Köszönjük drága Szent Szellem, hogy szolgálsz az illetők felé, vigasztalással, bátorítással, áttörésekkel, a Jézus nevében. Minden dicsőséget Uram neked adunk, mennyen és földön. Köszönjük a teljes körű megváltást, a Jézus nevében.

Hálát adunk Uram a menny erőforrásaiért, amit a veled való szövetség alapján birtokolhatunk. Megtörjük a gonoszság összes erejét, minden területen! Kiárasztjuk a szolgáló angya-

lokat, hogy legyenek segítségül mindenben, amiben csak jártok. Amire csak a kezeteket teszitek, azon áldás legyen, a Jézus nevében. Ámen.

Ismeritek az Igét, a Zsidó 13,2-ben, hogy tudtunkon kívül, *angyalokat vendégelünk* meg. De mit jelent ez? Te már vendégteltél meg úgy angyalt, hogy az ebédlőasztalod másik oldalán egy angyal ült? Még nem, ugye. Vagy legalább is még nem tudsz róla.

Következőképpen is értelmezhető ez az Ige. Ha egyik testvér elmegy hozzád vendégségbe, meglátogat, akkor gyakorlatilag az ő *angyala* nem marad otthon, hanem őt *elkíséri*. Ebbe igazából nem gondoltunk bele.

Egy konkrét példa: Gyöngyös elmegy Évához. Gyöngyös angyala megy vele. Óvja, kíséri, vigyáz rá, de mikor ott van Évánál, akkor a Gyöngyös angyala hozhat neki *üzenetet*, és ha nincs tudatában, nem nyitott a szelleme ezekre a dolgokra, akkor valamiről lemaradhat.

Ha találkozol szentekkel, akkor ne azt mondd, hogy találkoztam az Irénkével, és egyedül volt. Nem volt egyedül, vele ott volt az angyala is.

Több helyen mondja a Biblia, hogy a *világosság fiai* vagyunk. Ez a szó, hogy világosság, jelenti azt is, hogy *fény*. De vannak nagyon komoly *megettévesztések*. Például ez a fényevés. Hol van a megettévesztés? Hogy nem ismerik az embernek a *hármass felépítését*.

Az 1Thessalonika 5,23 világosan elmondja, hogy az ember *szellem*, benne lakik az edényben, a *testünkben*, és a lélek köti össze a két dolgot. Ezt a hármass köteléket, egységet a *lélek* biztosítja.

Felelősek vagyunk a lényünknek az állapotáért. Tehát *jó karban* kell tartani a testünket, hogy sokáig tudjuk szolgálni az Urat. Más tápláléka van a testünknek, és más tápláléka van a szellemünknek. Ugye milyen egyszerű?

A *szellemünk tápláléka* az Ige, a világosság, a fény. A pásztorok rendszeresen buzdítják mindenhol a bányásokat, hogy naponta táplálják a szellemüket az Igével. A *testünk tápláléka* pedig a fizikai eledel. Ezt nem szabad összekeverni. A test nem él meg a fényből. A szellemünknek viszont létfontosságú az Ige.

Vannak *korlátozott keresztény* testvérek és az Úr adott egy ötletet, egy tanácsot a számunkra. Akik úgy érzik, hogy ők haszontalanok, értelmetlen az életük, tétlenül ülnek otthon, mert bizonyos dolgokban korlátozottak, vagy mozgáskorlátozottak, vagy az időskor miatt be vannak korlátozva különböző dolgokkal, azt üzeni az Úr számukra, hogy erről a haszontalan, nem vagyok hasznos, értelmetlen az életem, tétlen az életem, *át kell állni* a következőre.

A frekvenciát át kell állítani, hogy tudom-e én *szolgálni az Urat*? És van is többféle megoldás, annak ellenére, hogy valaki a korlátozottsága miatt a gyülekezetbe se tud eljönni. Nagymamák, akik tudnak *főzni a családra*, és ezzel több időt hagynak a szolgálók számára. Tehát ez is az Úr szolgálata.

Az idősebbek, a korlátozottabbak közül is sokan tudják az Úr szolgálatát *támogatni*. Nem árt, ha ezek az idősek vigyáznak magukra, hogy ne okozzanak gondot a családjuknak. Ne essenek el, rendben legyen a vérnyomásuk és ehhez hasonlók. Mert ha összetörik magukat, akkor a családnak még ápolási feladata is keletkezik.

De itt jön a sava és a bors, hogy különleges szolgálatot tudnak fölvállalni a bizonyos dolgokban korlátozottak, ez pedig nem más, mint egy *imaszolgálat*. Istennek nagyon fontos, az, hogy a pásztorok, a szolgálatok mögött legyenek imaharcosok.

Imádkozni otthon is lehet, egyedül. Természetesen jó a közösségben, de ha valakinek korlátai vannak, akkor felvállalhatja egyedül, egymaga az imaszolgálatot, mert a Szent Szellem fogja ebben vezetni. A zöld és a kék *imakönyvből* merít imát, és végtelenségig imádkozhatja a *nyelvek imáját*.

Ez egy *hatalmas szolgálat*, ha a helyi gyülekezet, a helyi szolgálat, a helyi pásztor háta mögött. Akik olyan helyzetben vannak, akkor azok ne keseredjenek el, hogy kevesebbet tudok már tenni a ház körül, mint annak idejét, hanem *keressék az Úrnak az akaratát* ebben.

Ahogy mi elimádkoztunk két és fél órát Pesten, ők is el tudnak imádkozni 1-2 órát, és meg lesz ennek a gyümölcse, az eredménye, a szolgálatokban Krisztus Testében. És nemcsak a *szolgálatokért* kell imádkozni, mert a Biblia azt mondja, hogy a *vezetőkért*, hatalmi pozícióban lévőkért, az egyházi méltóságokért és sorolhatnám még tovább.

Ha ilyennel találkoztok, akkor bátorítsátok és biztassátok őket, hogy nem értelmetlen az életük. Meg lehet találni idős korban is az *élet értelmét*, az Úr szolgálatát ilyen módokon, ha ezek közül felvállalnak valamit. Ez kedves az Úr előtt. A sorba belejöhethet más is, előjöhethet még az Úrtól más ötlet is.

Ésaiás 59,19 azt mondja, hogy az Úr Szelleme olyan *erővel jön* az ellenségre, mint a sebesen folyó hegyi patak, ami mindent elsodor. Annak a vízébe, ha beledobálnak a gyerekek egy kis fadarabot vagy papírhajót, az pillanatok alatt eltűnik. Mert nagy a sodrása, nagy ereje van.

Már a múlt héten is említettük a Példabeszédek 23,7-et, hogy a *gondolkodásunk meghatározza a szívünknek az állapotát*. Az elme az összekötő kapocs a szellemünk és a fizikai sík között. A *Bővített fordítás* azt mondja, hogy *megváltozni az elme megújítása által*. A 21-i tanítás pont erről szól.

A szellemi felnövekedésünknek fontos része az elme megújítása. Hogy növekszünk szellemben, annak a következő a jele: döntéseinket az *Igére alapozottan* hozzuk meg.

Vannak hatalmi rendszerek, az egyik többek között a *demokrácia*, a másik meg a *teokrácia*. Kettő között az a különbség, hogy a demokráciában emberi döntések sora születik, és ez lehet időnként ellentétes a Bibliával. Teokrácia viszont az egy Isteni szent rend. Az a Biblia vonalába van. Isten terve szerint van.

Nagyon fontos Isten *akarataiba bekerülni*, mert Isten mindenki számára készített egy „ott” helyet. Hogy ott foglalj helyet. Az „ott” helyen *kapjuk meg* a jólétet, az ellátást, a gyarapodást. Aki *nem a helyén* van, az gyakorlatilag a kegyelmen kívül van, és nem jut előbbre.

Vannak keresztények, akik csodálkoznak, hogy ők miért nem jutnak előre anyagilag. Esetükben meg kell *vizsgálni* azt is, hogy azon a helyen vannak-e, ahova Isten elhívta őket? Azt teszik-e, amire Isten elhívta őket? Elég nehéz egy bádogos mesternek pékségben dolgozni.

Sokan szeretnének Isten *tervébe bekerülni*, ehhez viszont keresni kell az odavezető utat. És ha megtalálják, azon is kell járni. Találkoztam olyan fiatal keresztényekkel, hogy hát igen, én újjászülettem, de nem a Biblia szerint szeretnék élni. Megtehetik, de az áldásoktól távol kerül.

Azok fognak *uralkodni* a nemzetek felett, akik bevégezik Isten tervét, bevégezik Isten akaratát, megfutják a futásukat. Dicsőség Istennek.

A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításokból származnak.